

K 7/M 45

120000869025

Община Русе
Министерство
на културата

**50.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
13 - 28.03.2010
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ**

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**50.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
13 - 28.03.2010
RUSE
BULGARIA**

Ruse Municipality
Ministry of Culture

УОББ
A Member of NBC Group

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

50. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 13 – 28 март 2010

Изгряващи звезди

Струнен квартет **ВОЧЕ**
Франция

Сара Даїан цигулка
Сесил Рубен цигулка
Гийом Беке виола
Жулиен Дьокоан виолончело

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

institut français
София

17.03 сряда, 19 ч.
зала Доходно здание

448 092

 ОББ
A Member of NBO Group

 Montupet

ПРОГРАМА

I.

ЛУДВИГ ВАН БЕТОВЕН

(1770-1827)

Струнен квартет оп. 18, № 1, фа мажор

Allegro con brio

Adagio affettuoso ed appassionato

Scherzo. Allegro molto

Allegro

АНДРЕ БУКУРЕЩЛИЕВ

(1925–1997)

Archipel 2

II.

КЛОД ДЕБЮСИ

(1862-1918)

Струнен квартет в сол минор, оп. 10

Animé et très décidé

Assez vif et bien rythmé

Andantino, doucement expressif

Très modéré – En animant peu à peu – Très

mouvementé et avec passion

Шестте струнни квартета опус 18 са първата квартетна колекция на **Лудвиг ван Бетовен**. Квартетите са поръчани от граф Лобковиц, за да бъдат изпълнени от ансамбъла на намиращия се на служба при него Бетовенов приятел, цигуларят Карл Аменда. (По-късно Лобковиц, заедно с ерцхерцог Рудолф и княз Кински образуват триумвират, който финансово, и не само финансово, поддържа Бетовен). Композирането на шестте квартета може широко да се датира в периода между 1798 и 1800. Известно е, че Майсторът понякога е подреждал доста произволно своите опуси и не винаги опусният номер е сигурен индикатор за времето на написване. Също така е нужно да се отбележи, че поредните номера на отделните пиеси вътре, в рамките на опуса, не свидетелстват достоверно за времето на появата им. Така например, **Струнен квартет във фа мажор, оп. 18, № 1** е фактически написан след квартета, отбелязан с № 3 – този в ре мажор. Сигурна е годината на първото издание – 1801 от виенския издател T. Mollo et Comp. Ето защо публиката трябва да знае, че ще слуша всъщност втората квартетна рожба на Бетовен. За този свой опус Бетовен твърди: *Мисля, че се научих да пиша квартети и смятам, че това може да бъде забелязано.*

Квартетът е написан в установената от Хайдн и Моцарт четиричастна форма, със *Скерцо* вместо *Менует*. Замяната на менуета със скерцо, започнала още при Хайдн (който пише всъщност скерца в късните си квартети и симфонии, но се въздържа да ги назове така) става правило при Бетовен – с изключение на скерцото, назовано менует от Първа симфония, и менуета от Осма симфония, който е стилизиран и представлява любезен *En hommage* на Хайдн. Специално трябва да се обърне внимание на особено проникновената бавна част, която, според Аменда, е вдъхновена от сцената в гробницата от Шекспировата трагедия *Ромео и Жулиета*. Квартетът е основно преработен преди да излезе от печат. Самият автор определя в писмо до Аменда промените като *грастични*. Една от тези промени е смяната на темповото обозначение на споменатата бавна част от *Adagio molto*, на значително по-изразителното *Adagio affettuoso ed appassionato* (*чувствително и страстно Ададжо*).

Заг абрeвиатурата А. Букурешлиев се крият две значителни фигури в българската музикална култура. Едната – уви – забравена, другата – уви – неизвестна. Хубаво е да не забравяме стария Ангел Букурешлиев – един от първите концертиращи пианисти у нас, записвач на народни песни, диригент, музикален апостол... И **Андреј (Андре) Букурешлиев** – с корени в България, но разцъфтял във Франция, *френски композитор, пианист и музикален писател от български произход*, както гласи общоприетата дефиниция. Какво може да се добави към нея? Блестящ пианист-концертант, учил първоначално при Панка Пелишек, завършил *Екол Нормал*, специализирал при Валтер Гизекинг, ползвал се със съветите и протекцията на Алфред Корто. Един от признато оригиналните авангардни тонови творци във Франция. (Даваме ли си сметка колко трудно е да бъдеш признат за оригинален днес, и то тъкмо във Франция?) Фигура, стояла близо до Пиер Булез, Лучано Берио, Бруно Мадерна, Ърл Браун, техен приятел, съмишленик, сътрудник, опонент... Асистент на Оливие Месиен, приятел на Константин Илиев, Андре Букурешлиев трябва първо, с голямо търпение и разбиране, да бъде отново проектиран в българската авангардна култура.

Композитор, чието име свързваме с най-радикални практики в областта на *музиката на шанса*, отворената форма, алеаторното писмо... с отношенията на знаци и звуци, пространство, образ/знак и време. Творец, представен в легендарни институции на новата музика, като Студиото по фонология на РАИ, *Domain musical, Ensemble InterContemporain*, фестивалите в Дармщат, Венеция, Роаян. Изключителен музикален писател, автор на книги за Шуман, Шопен, Стравински, Бетовен, на фундаментално изследване върху музикалния език... Букурешлиев беше в пълна мяра, това, което се нарича *интелектуалец*, човек на разсъждението, на дискурса, на будния, неспокоен дух, на духовното изящество. Андре Букурешлиев се завърна в България като име и като творец с изпълнението на посветената на Бетовен пиеса *Ombres* (Сенки) – изпълнението беше на *Софийски солисти* с Пламен Джуров на първия концерт на новото *Дружество за нова музика в България* през 1991. Едва две години по-късно са-

мият композитор беше гост на фестивала *Musica Nova* – София и бе почетен с авторска вечер под диригентството на Йордан Дафов.

В международните музикални среди името на Андре Букурешлиев веднага се свързва с понятието *архипелаг* (фр. Archipel). *Archipel* се нарича поредица от камерни и солови творби, в които се изследват границите на шанса, радостта от свободата, опиянението от неопределеното и неопределимото... творби, които възникват всеки път наново – в зависимост от индивидуалните или колективни решения на изпълнителите. Партитурите на *Архипелазите* са изключително красиви – и като картина, в която нотите изглеждат като барокови винетки, и визуален превод на звуковото. Названието идва от съотношението на белотата на листа и разхвърляните, разсеяни из него нотни групи – подобно на звукови острови в морето на безмълвието...

Клод Дебюси оставя името си в историята на жанра *струнен квартет* с една единствена творба – *Квартет в сол минор оп. 10*. Квартетът е композиран през 1893, което ще рече през относително ранните творчески години на Дебюси. Този период е свързан с интензивни търсения на композиторското Аз, което става очевидно от немалкия брой започнати и недовършени творби, сред които и операта *Родриго и Химена* (1892). Първоначално Дебюси планира да напише два квартета, но впоследствие се ограничава само с един (подобно на Щокхаузен с неговия *Хеликоптер-щрайхквартет* или на Луиджи Ноно със знаменития *Fragments, stille... an Diotima* и незавършения втори квартетен опус.) Квартетът е творба в преход – хармонията може да бъде разчетена като усложнен и модализиран Цезар Франк, цикличната форма така си и остава нелюбима за Дебюси, както и канализираното, от сонатен тип устремно развитие на тематизма. Заедно с това лекият архаичен аромат на някои мотиви, лапидарните теми, стремежът към съчиняване на звучности и хармонични атмосфери, сънвания сякаш абрис на ароматната бавна част (...*звучи и аромати се реят във вечерния въздух...* заглавие на един от *Прелюдите*), поривистите, в духа на *La Mer* изригвания на формата във финала... тематични-

те, но по-скоро сякаш театрални реминисценции – всичко това предугажда чудесната поява на наистина нечувания до този момент звуков вълшебник Клод Дебюси в пълнотата на неговата зрелост.

Струнен квартет ВОЧЕ – като представител на най-новата генерация обещаващи и особено талантливи музиканти, днес споделя славата на един от най-успешните млади квартали в Европа.

Основан през 2004 от Сара Дауан и Сесил Рубен, квартетът много скоро се появява във водещите новинарски заглавия със серия от награди от големите международни конкурси в Женева, Кремона, Виена, Борго, Грац и Лондон.

Обучението им при световноизвестните квартали *Изаи*, *Артемис*, *Амадеус*, *Кливланд*, както и спечелените награди, им отварят път към световната сцена – Япония, Централна Америка, САЩ, Европа, Северна Африка.

Квартетът участва в различни по формат проекти, сред които озвучаване на театрални пиеси и неми филми, конференции, както и в проекти, стоящи на границата между различните жанрове (поп музика, джаз, авангард). Особено популярни са неговите участия в различни радио и телевизионни програми, както и специализираните програми на квартета за деца.

Артистичната дейност на ансамбъла се подкрепя от *Culture France* и фондацията *Groupe Banque Populaire*, а отскоро и от фондацията *Charles Oulmont*.

От сезон 2008/2009 квартетът е с постоянно пребиваване в Европейския център за камерна музика *ProQuartet*, като изнася концерти в Париж и региона, а също и концерти за деца в началните училища. Музикантите ръководят и участват и в два свои фестивала през лятото във Франция.

Квартетът работи с майсторски инструменти, предоставени от Ан Льофебр, Валтер Зименауер и Йован Маркович. С. Дауан и С. Рубен свирят на цигулки *Карло Джузепе Тесторе* и *Жан-Батист Вийом*, Г. Реже на виола *Емерик Гуяр*, а Ж. Дьокоан на чело *Пиер Ел*.

Тяхната музикалност и любознателност ги правят един от най-привлекателните квартети, с които съм работил. Няма съмнение, че тяхната кариера ще ги отведе до най-добрите фестивали по света...

Мигел да Силва, кuartет *Изаи*

Програмата подготви

Драгомир Йосифов

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5708 SOUTH CAMPUS DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

MEMORANDUM FOR THE RECORD
DATE: 1964
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

